

е служба-та на Валкиріи-ты? Дѣ ставаше съвѣтъ-тъ на боговеты? — Какъ ся наричя Скандинавский рай? — Какъ ся имянува злый духъ? — Кол сѫ негова-ти помощници? — Какъ ще ся свръши борба-та между Одина и Лока? Кои сѫ по-главни-ти Галеки божества? — Имя-го на жрьцы-ты имъ? — На поеты-ты имъ?

ПОГЛЯДЪ ВЪЗЬ СЛОВЕНСКО-ТО БАСНОСЛОВІЕ *).

Тука накъсо щемъ прикажемъ что-то е издыreno до сега връху Словенско-то баснословіе, кое-то между това чяка си врядень работникъ за да го разработи както трѣбува.

Словенско-то баснословіе, както и баснословіето на всички други арійски народы, ся основава на общы-ты явенія у Естество-то и на силы-ты, кои-то у него очевидно работятъ, та докарватъ благотворни и пагубни дѣйствія на лѣто-то и зимѣ-тѣ, на дена и нощъ-тѣ, на живота и смртъ-тѣ.

Има свидѣтелства, че Словени-ти почитали единъ небесный богъ, кой-то врѣтѣлъ цѣлый свѣтъ, и на кого-то вси други богове были подчинени. Тоя богъ ся наричаялъ Всебогъ (по ческы Свѣбохъ) и Сварохъ, види ся отъ Своръ или Сваръ, кое-то по староческий значило небесный сводъ (връшникъ) или пояса на дванадесятъ-тѣ съзвѣздія. А зачто-то отъ тоя богъ направо или полѣгато дохждало всяко добро и зло, то у него познавали и вѣрвали двѣ начяла, като два връховны бога: единъ за всяко добро, и другъ за всяко зло. Пръвый наричаяли Бѣлбогъ, а вторый Злобогъ, Лютбогъ, Чер-

*) За тоя поглядъ връху Словенско-то баснословіе, благодаръ на Г-на Ј. Груевъ, кой-то благоволи да ми го займе.